

въ дѣсно отъ хълма и сѣщо наблюдаваше. Когато нашитѣ стрелци и гвардейската рота започна да отстъпва, полковникъ Озеревъ вече го нѣмаше, той лежеше раненъ. Азъ се спуснахъ отъ хълма и се намѣрихъ при ротата; фелдфебелтъ Кувински сѣщо се хвърли долу съ вика „ура“ — ротата спрѣ и се обърна съ лице къмъ турцитѣ; турцитѣ спрѣха. Нашитѣ извикаха „ура“ и турцитѣ обърнаха грѣбъ; — азъ и всичкитѣ участващи въ боя на ножъ бѣхме убедени, че турцитѣ бѣгаха отъ нашето „ура“, но скоро разбрахме, че това бѣ голѣма грѣшка: въ това време дойде дванадесета рота и капитанъ Бряновъ се хвърли въ тила на турцитѣ съ ура. Този викъ изотзадъ ги бѣ смутилъ, а тоя отпредъ окончателно ги изплаши и тѣ побѣгнаха назадъ. Тѣ бѣха не по-малко отъ една дружина и почти смачкаха нашата дванадесета рота. Падналитѣ турци не избиваха, а ги тѣпчеха безъ разлика на свои и чужди. Щабъ капитанъ Бряновъ бѣ вдигнатъ на ножове и раненъ на 9 мѣста. Къмъ тая рота дойде единадесета рота, която бѣ доста посмазана.

Съ превземането на хълма съ лозето боятъ се прекрати. Турцитѣ отначало отстъпваха тичешкомъ, после ходомъ, рѣдко стреляха, артилерията имъ мълчеше, но никой не ги преследваше. Мене лично ми се искаше турцитѣ да си отидатъ — това като че ли бѣ общото желание.

Стрелцитѣ ми се събраха на купчинки и разговаряха. Азъ си спомнямъ, че извадихъ часовника, гледахъ него и слънцето и се очудвамъ, че слънцето е още доста високо и думамъ: „Часътъ е седемъ — турцитѣ само до този часъ се биятъ“. А нѣкой ми отговаря: „Та сега е само 7 часа сутринята“. — „Дяволъ го взелъ, а азъ помислихъ, че е 7 часа вечеръ“. Всички се засмѣхме, после поседнахъ малко и заспахъ. По едно време чувамъ глъчка. „Генералъ Драгомировъ пристига“, той ме събужда. Азъ скокнахъ и гледамъ всички викатъ: „Генералътъ иде“. Следъ това чувамъ: „Да хванемъ турската артилерия!“ Този викъ се повтаря отъ цѣлата линия и веригитѣ отъ 149-а дивизия се хвърлиха напредъ. Отначало тѣ бѣгаха, а после трѣгнаха ходомъ, за да стигнатъ артилерията, която личеше, че се тегли отъ волове. Когато преднитѣ хора се отдалечиха, азъ запо-